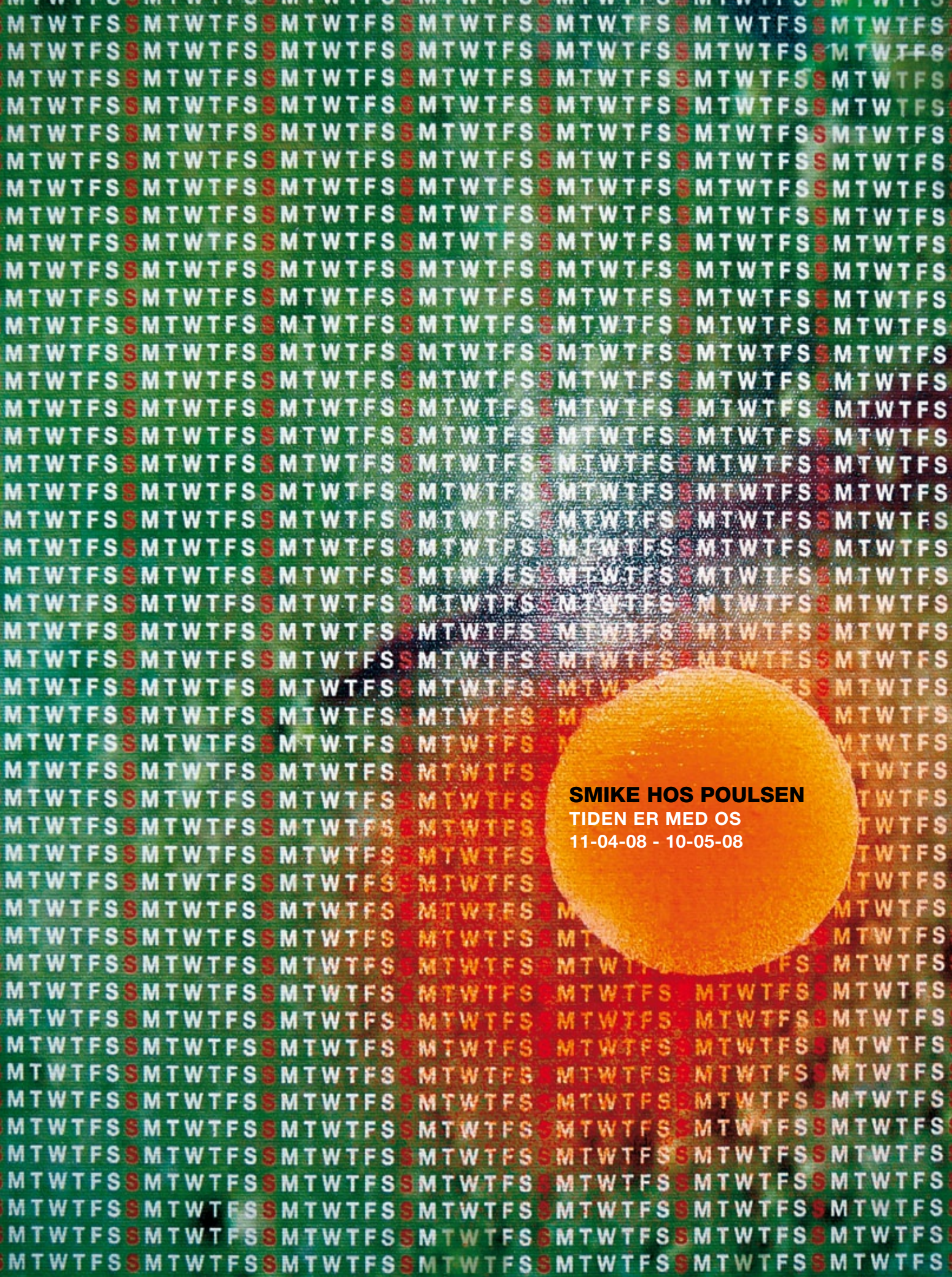

SMIKE HOS POULSEN
TIDEN ER MED OS
11-04-08 - 10-05-08

Smike Käsner i sit atelier

GALLERY POULSEN • Contemporary Fine Arts • Copenhagen • Frederiksholms Kanal 4, i gården • 1220 Copenhagen K • Denmark • Thursday & Friday 12 - 18 • Saturday 11 - 15 • (and by appointment) • Morten Poulsen • Phone: +45 - 40 15 55 88 • Email: info@gallery-poulsen.com • Web: www.gallerypoulsen.com

GALLERY POULSEN • Contemporary Fine Arts • Herning • Norgaards Allé 20 • 7400 Herning • Denmark • (By appointment) • Director: Søren Peter Brix • Phone: +45 - 26 28 01 02 • Email: sp@gallerypoulsen.com • Web: www.gallerypoulsen.com

GALLERY POULSEN / MILLER JANSEN • Fine Arts • London • Miller Jansen Fine Art • Director: Sunil Jansen • Mobile: +44 (0) 7960 744 306 • Phone: +44 (0) 207 7085 594 • Fax: +44 (0) 207 7088 981 • Email: sjansen@millerjansen.com

NÆSTE FERNISERING • CHRISTIAN HORNSLET • 16 MAJ 2008

SMIKE KÄSZNER SOLO HOS GALLERY POULSEN "TIDEN ER MED OS" - BENHÅRD EFTERTÆNKSOM KUNST

Politiken skrev i deres første anmeldelse af Gallery Poulsen, at det på forhånd ligner den nye slemme dreng i galleriklassen. Når vi nu slår dørene op for Smike Käsners soloudstilling, er der vist ikke tvivl om, at vi gør hvad vi kan for at forsvare denne position.

Smike kontaktede mig for halvandet år siden, fordi han havde hørt om ham den lidt mærkelige kunsthandler, der solgte malerier fra sin lejlighed og tog varevognen rundt Jylland, som en anden Svend Hansen. Smike tænkte at min direkte facon ville harmonere med den direkte grundtone i hans egne værker. Vi blev enige om, at prøve med en række nye værker. En måned efter kom Smike med de første skitser, og jeg var ikke i tvivl om, at jeg var rendt ind i et potentiale og et talent, der var fuldstændig overset på den danske kunstscene. Ganske rigtigt, mine samlere blev fascineret omgående, og det tog mig tyve minutter at sælge de første fire malerier.

Med sit benhårde, ironiske billedsprog, tvinger Smike nærmest beskueren ind i et filosofisk selvpørgør, mens man synker ned på knæ og blot siger: Aha! Det er ikke kun til pynt, det er sprængfarlige politiske tabuer som man ellers ikke ser meget af, i nutidens mere design-baserede såkaldt 'hotte' billedkunst.

Den aktuelle udstilling "Tiden er med os" jagter spørgsmål om samtidens forhold til tiden, som størrelse og begreb. De nye værker opstiller virtuost en række interessante dilemmaer i forhold til de nye revolutionerende muligheder for at komprimere tid, forlænge tid, flytte tid og opløse tid.

Læg mærke til maleriet "Live like a jew, die like an indian", 80 x 130 cm, mixed media. Her ses en gruppe kz-fanger liggende i deres baraksenge, stirrende frygtsomt på beskueren. Henover deres kroppe er håndmalede indianerkrigsmaling og fjerpynt, og igen henover en svævende person i rumdragt malet i guld. Hvad gør vi selv? Dør samtids-individet uden kamp efter et begivenhedsrigt liv? Eller omvendt?

Samme tematik knyttes der an til i videoværket "101 fortrydelser" lavet i samarbejde med Jan Krogsgaard. Her følger man 101 plejehjemsbeboere mens de svarer på det ene spørgsmål man kan stille et andet menneske, som ville resultere i et det mest gyldige universelle råd om livet: "Hvad fortryder du mest her i livet, at du ikke gjorde?"

Jeg er meget stolt over at kunne præsentere, en af Danmarks mest intelligente kunstnere, der med en kontroversiel og vedkommende udstilling vil være med til, at (genind-)sætte nye normer for politisk kunst på en imødekommede måde.

 Vel Mødt
Morten Poulsen

I live in a world of lies, 100 x 170 cm, mixed media

TIDEN ER MED OS

Jeg har været med på en del forskelligartede udstillinger. Men faktisk kun én gang før haft en separatudstilling. Det var i Grafikernes Hus, for efterhånden en del år siden. Jeg husker kunstkritiker Karsten Ifversen. Afslutningen på hans anmeldelse lød: "...men godt bliver det aldrig".

Jeg tror, at de har tænkt lidt på samme måde i Museet for moderne kunst i Sharjah for et par år siden, da jeg var med på en gruppeudstilling. I hvert tilfælde blev en del af mine værker censureret bort, imens andre kun fik lov til at blive hængende, fordi jeg dækkede de mest kritiske områder med sort gaffatape.

Der er også andre gange, hvor det er gået lidt galt i forhold til kritikerne og institutionen.

Gad vide om Morten Poulsen havde ladet mig få en separatudstilling hos sig, hvis han havde kendt hele min fortid? Det tror jeg nu nok. For Morten Poulsen bestemmer selv, hvad han syntes er rigtigt og forkert.

Desuden kan der jo også komme noget godt ud af det forkerte. Som dengang jeg fik et legat på 35.000, som en læge havde stiftet – det er et legat, man ikke kan søge, og som kun tildeles kunstnere, der skønnes at ha' ageret modsat de fleste andre kunstnere. Altså et slags anti-karriere legat.

Min gamle professor skrev engang om min kunst: Det er ikke altid kønt – men det er aldrig kedeligt. Sådan har samarbejdet mellem Poulsen og mig været i over et år nu. Jeg glæder mig til tiden fremover. Det bliver sjovt.

Smiye Kászner

ABC art history, 80 x 130 cm, mixed media

TID I: INGEN TID TIL KUNST

Nu handler det her om kunst. Og det paradoksale er, at det er der ikke tid til. Og det til trods for, at der i museal sammenhæng aldrig har været samlet, restaureret og formildet så meget kunst som nu.

En forenklet (og dermed tidstypisk) måde at forklare dette på er, at foreningen af sekulariseringen og kompleksitetsstigningen sender det moderne menneske ud på en livslang opgave med at 'finde sig selv'. Jo mindre dette menneske har af overlevede livsformer, desto større er arbejdet med en afsøgning i relation til individualiseringsprocessen/identitetsarbejdet. Og det tager tid – så der er ikke tid til forstyrrelser. Men kunst er jo i sit væsen en forstyrrelse.

Sagt med andre ord: Vi har for travlt til kunst, for jo hurtigere vi overstår nuet, desto hurtigere kommer vi ind i fremtiden. Men vi føler, at vi har brug for kunst, for at kunne finde fremtiden.

21st CENTURY: HAPPILY EVER AFTER, 120 x 120 cm, acrylic on canvas

**TID II:
TID ER VAREN**

Når vi mangler tid, så skyldes det også, at vi har travlt med at købe og sælge tid. Jagten på mere tid, er blevet en del af jagten på flere penge.

Individet bytter sin tid mod at få varer eller oplevelser. Her tænkes ikke på den mere basale form, der hedder, at individet bytter 8 timer om dagen mod at få en dagløn. Vi er længst forbi den situation. Nu gælder det alle for døgnets vågne timer, at der handles med tid.

På den ene side sælger markedet tid til dig. Fastfood restauranten, der som navnet indikerer, lover kun at tage en lille bid af forbrugerens tid. Internetudbydere, der lover en hurtigere forbindelse. Computerfabrikanter, der lover hurtigere processor. Sådan kunne man blive ved med at pege på, at det er tid, vi køber.

På den anden side er der situationen, hvor markedet køber tid af dig. Teleudbyderen køber 10 sek. af din tid hist og her til reklamer, mod at du må ringe gratis. I princippet sker det samme for størstedelen af kommercielle medier. Annoncørerne betaler måske halvdelen eller mere af, hvad forbrugeren skulle have betalt for avisen, tidsskriftet, filmen i tv m.m. - mod til gengæld at købe din tid hist og her.

Både køber og sælger klipper tiden op i stadig mindre stykker for at ha' noget at sælge. Men i den anden ende koster det også tid at dele tiden op. Det koster nemlig tid i omstilling, i at skabe overblik og i at genetablere forbindelse mellem forskellige stykker tid.

Live like a jew, die like an indian, 80 x 130 cm, mixed media

TID III: AFTRADITIONALISERING OG FORENKLING

Der er 3 måder at skabe en acceleration på; aftraditionalisering, forenkling og artificialisering.

Aftraditionaliseringen betyder, at der ikke er nogen unødigt og besværlig bagage med om bord.

Forenklingen, der går hånd i hånd med standardisering, opfylder på afgørende vis individets behov for kompleksitetsreduktion. Det kan være fristende for kunsten også at følge strømmen og søge mod en forenkling (med risiko for trivialisering). Klassiske ophøjede kunstidealer når ikke langt, hvis resultatet er en kunst, som samtidsindividet finder for svært tilgængeligt og derfor går uden om.

Erhvervslivet har ikke det dilemma. Her kan man uden videre forenkle produktionen, salget og brugen af varer for at spare tid.

På det store plan minder denne forenklingsproces om en tidligere epoke i historien. Men det vælger vi at overse. Vi lader som om der ikke tidligere har været forsøg på at forene Europa og gøre os til ét folk, med samme holdninger og samme mål. Og som min ven John de Summer-Brason påpeger i en kronik i Politiken, dec. 2007, så efterspørger vi også ledere, der har de samme egenskaber som de ledere, der for 70 år siden på fejlslagen grotesk vis forsøgte noget lignende.

Den ultimative forenklingsproces er naturligvis globaliseringen. Den vil på sigt ikke bare føre til et land og et sprog, den vil også føre til en race (Det bliver dog ikke lige som de nazistiske ledere drømte om). For nylig kunne man i medierne læse at fremskrivninger vurderer, at den sidste blondine fødes i Finland omkring år 2202).

Nogle steder er det gået langsommere end andre steder - så har vi pludselig to forskellige hastigheder side om side – f.eks. det kosmopolitiske og det traditionelle. Så risikerer vi, at den ene tid kompenserer ved at lave en hård opbremsning – ja, nærmest slå over i bakgear, som vi f.eks., kender det fra islamismen.

Vi taler om, at verden er blevet mindre. Man kan sige, at verdensrummet er blevet mindre, mod at vi har udvidet tiden. Det er som at køre i bil. Jo højere hastighed, desto mindre kurver og bump kan der være. Desto mere ukompliceret skal vejen være. Mindre rum, mod større tid.

Orgasm, 80 x 170 cm, mixed media

TID IV:

ARTIFICIALISERING – FREMTIDENS ACCELERATOR

Det kræver tid at være autentisk. Men hvis omverden accepterer, at det autentiske erstattes med det artificielle, er megen tid vundet. Og omverden accepterer.

Et banalt men pædagogisk eksempel er potteplanten. Det tager tid at pleje og passe en rigtig plante – modsat den kunstige. For en generation siden var det tegn på tarvelig indretning, hvis der var kunstige planter i restauranten, hvor man sad. I dag skænker ingen det en tanke. Stort set alle planter i det offentlige rum er kunstige.

Artificialiseringen foregår overalt. Banan-is der ikke har set en banan. Huden der brunes uden at ha' set solen. Ja, selv når vi tror, at vi er tilbage ved det oprindelige urørte som f.eks. savannen i Afrika, er intet som vi tror, vi ser det. Der er mere eller mindre usynlige hegn, der regulerer dyrenes vandring. Søerne er kunstigt anlagte og nogle af dyrene er endda ankommet med lastbil. Såvel med safarien som med turen i zoologisk have holder vi "kunstigt liv" i det døende.

Og så er det at efterspørgslen efter det virkelige opstår. Nu vil vi ha' den rene og upolerede vare. Voyeurismen stiger (og den manipulerede udgave af den – reality showet). Men nok så interessant i denne sammenhæng, så får det originale en endnu mere ophøjet status. Og det ultimative originale (ikke kopierbare) er kunstværket.

How to make a prison for yourself and your friends, 100 x 170 cm, mixed media

TID V: NÅR TIDEN KAN GÅ FORLÆNS, BAGLÆNS OG STÅ STILLE

Tid har historisk set fulgt med sted. Det gælder ikke længere. På en og samme tid bevæger vi os tilbage i fortiden, ind i fremtiden og står stille.

Vi går tilbage i fortiden, når f.eks. japanske forskere arbejder på at genoplive mammutten som art vha. frosne mammut dna. Til gengæld springer vi langt ind i fremtiden, når vi vha. intensiv avl og genmodificering frembringer egenskaber, der ellers ville ha' taget evolutionen tusinder af år.

På det humanbiologiske felt står tiden derimod stille. Vi ønsker ikke, at tiden bevæger sig - for tid der bevæger sig, fører i sidste ende til døden. Motion, kosttilskud, laserbehandlinger og plastikkirurgi tjener alle sammen til en fastholdelse af nuet og til at slette spor af tid. Vi er evigt unge.

Vi har bare ikke altid tid til at dele denne evige ungdom med andre. Kunstig befrugtning, der førhen var en behandling til par, som ikke kunne få børn, er nu blevet et tilbud til enlige kvinder, som kan få børn, men som ikke har tid til at finde en mand.

Det er hurtigere at reproducere sig selv end at etablere familie.

So much art, so little time, 80 x 130 cm, mixed media

TID VI: VI VED, NÅR DER IKKE ER MERE TID

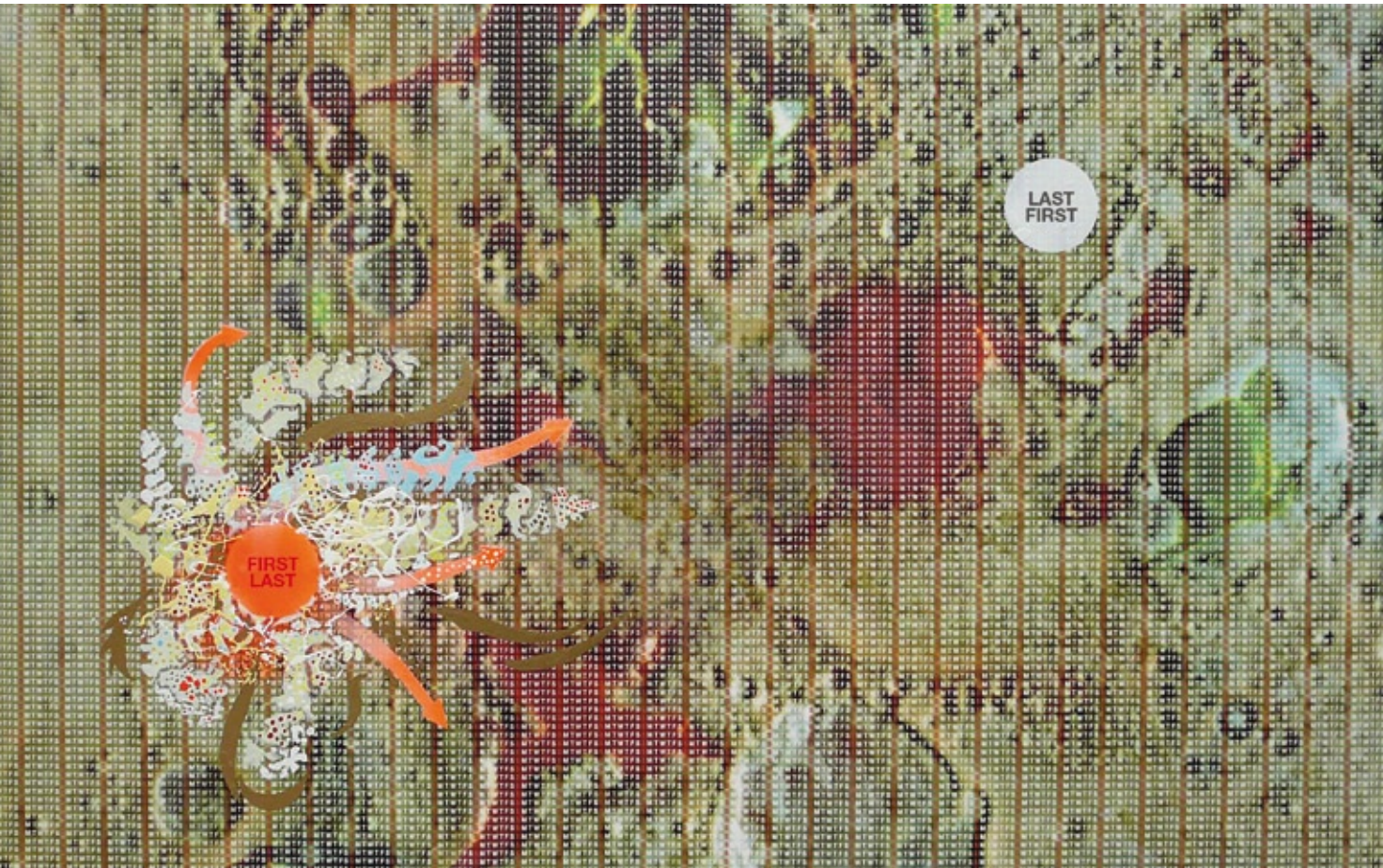
Siden tidernes morgen har mennesket spekuleret på, hvornår det ikke havde mere tid – som individ og som art. Men nu begynder vi for alvor at kunne svare på det spørgsmål. Vi ved, hvornår solen brænder ud. Og vi bliver ikke ramt af en kæmpe meteor i mellemtiden uden et varsel om, hvornår det sker.

Tager vi mindre grupper, kan statistikkerne fortælle noget om, hvor meget tid der i gennemsnit findes. Ingen kan sige dette mere præcist en forsikringsselskaber – for dem kan det koste store summer ikke at kende kundernes tid.

For nogle år siden i New York udstillede jeg et installationsværk. Vha. data fra forsikringsselskaber, havde jeg kalkuleret risikoen for, at gæsterne døde samme dag, som de så mit værk af enten hjertestop, trafikuheld, overdosis osv. Jeg blev snydt med 14 dage. For netop 14 dage efter at have set udstillingen tog en af gæsterne en overdosis. Det var nok mere “held” end forstand, at jeg kom så tæt på statistikken.

Men taler vi om det enkelte individ, så kan diagnoser fortælle ret præcist, hvad der er i vente. Er der scannet for generne til en bestemt sygdom og prøven er positiv – jamen så ved vi, om vi skal tage et 10-årigt afdragsfrit lån eller bare brænde kreditkortet op.

Vi kan se, hvornår tiden slutter. Det gør os urolige. Men vi har dog kunsten (også selvom Duchamp måske ikke helt kan erstatte Jesus). Ikke nok med at kunsten måske kan vise os vej hen til fremtiden – den kan måske oven i købet gøre os klogere på selve begrebet tid.

Most of life is a little bit boring, and a little bit scary, 80 x 130 cm, mixed media

TIDEN ER MED OS

Vi har nu været rundt omkring i tiden. Og nogle tendenser kan måske synes ubehagelige. Som f.eks. den, at hvis der ikke er tid til kunst, er der vel heller ikke tid til kunstnere (som vi kender dem)? Men rolig nu. Intet er givet på forhånd. Det er jo ikke noget udenfor os selv, der afgør tiden og rummet. Tid og rum bor i mennesket. Det er en af hjørnestenene i Kants filosofi (læs mere på smike.dk/pdf – se DKAS). De er det erkendende subjekts primære erkendemateriale. Ergo hvis vi kan ændre rummet, kan vi ændre tiden. Så er tiden med os.

KOSMOPOLITISK KOGEKUNST PÅ HAVNEFRONTEN

Custom House holder til i den smukke ovale bygning med det firkantede vagttårn og det irrede kobbertag. Bygningen husede i sine unge dage toldkammeret.

Bygningen er i dag omdannet til et inciterende spisehus med tre restauranter, to barer, to selskabs- og mødelokaler og - ikke mindst - byens bedste udsigt. Alt sammen i hjertet af København, og kun et stenkast fra Kongens Nytorv.

Tag med på en gastronomisk rejse på japansk, italiensk og dansk/europæisk – og nyd samtidig en visuel ekspedition indenfor internationalt, anerkendt design.

Læs meget mere på
www.customhouse.dk

Book bord online eller på
tlf.: 33 31 01 30

CUSTOM HOUSE
Havnegade 44
DK-1058 København K

CUSTOM HOUSE

AT HAVNEGADE 44